

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 23 ноември 2016 г.
(OR. en)

14776/16

Междуетноститутуционално досие:
2016/0364 (COD)

EF 352
ECOFIN 1097

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От:	Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-н Jordi AYET PUIGARNAU, директор
Дата на получаване:	23 ноември 2016 г.
До:	Г-н Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз
№ док. Ком.:	COM(2016) 854 final
Относно:	Предложение за ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за изменение на Директива 2013/36/ЕС по отношение на освободените субекти, финансовите холдинги, смесените финансови холдинги, възнагражденията, надзорните мерки и правомощия и мерките за запазване на капитала

Приложено се изпраца на делегациите документ COM(2016) 854 final.

Приложение: COM(2016) 854 final

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 23.11.2016 г.
COM(2016) 854 final

2016/0364 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**за изменение на Директива 2013/36/ЕС по отношение на освободените субекти,
финансовите холдинги, смесените финансови холдинги, възнагражденията,
надзорните мерки и правомощия и мерките за запазване на капитала**

(текст от значение за ЕИП)

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

- **Основания и цели на предложението**

Предложението за изменение на Директива 2013/36/ЕС (Директива за капиталовите изисквания или ДКИ) е част от законодателен пакет, който включва също и изменения на Регламент (ЕС) № 575/2013 (Регламент за капиталовите изисквания или РКИ), на Директива 2014/59/ЕС (Директива за възстановяване и реструктуриране на банките или ДВПБ) и на Регламент (ЕС) № 806/2014 (Регламент за Единния механизъм за реструктуриране или РЕМП).

През последните години ЕС извърши значителна реформа на нормативната уредба на финансовите услуги — до голяма степен въз основа на световните стандарти, договорени с международните партньори, с цел повишаване на устойчивостта на институциите (т.е. кредитните институции и инвестиционните посредници), извършващи дейност във финансовия сектор в ЕС. Пакетът за реформи по-конкретно включва Регламент (ЕС) № 575/2013 (Регламент за капиталовите изисквания или РКИ) и Директива 2013/36/ЕС (Директива за капиталовите изисквания или ДКИ) относно пруденциалните изисквания за институциите и техния надзор, Директива 2014/59/ЕС (Директива за възстановяване и реструктуриране на банките или ДВПБ) относно възстановяването и реструктурирането на институциите и Регламент (ЕС) № 806/2014 относно Единния механизъм за реструктуриране (ЕМП).

Тези мерки бяха предприети в отговор на финансовата криза от 2007—2008 г. и отразяват международно приетите стандарти. Макар че реформите стабилизираха финансовата система и я направиха по-устойчива на много видове възможни бъдещи сътресения и кризи, те все още не обхващат напълно всички установени проблеми. Поради това настоящите предложения имат за цел да допълнят реформаторската програма чрез преодоляване на съществуващите слабости и разгръщане на някои все още неприложени елементи на реформата, които са от първостепенно значение за устойчивостта на институциите, но работата по които световните организации по стандартизация (т.е. Базелския комитет по банков надзор (БКБН) и Съвета за финансова стабилност (СФС)) приключиха едва наскоро:

- задължително отношение на ливъридж, което ще предотврати прекомерното увеличаване на ливъриджа от страна на институциите, например за да компенсират ниска рентабилност;
- задължително отношение на стабилност на нетното финансиране (ОСНФ), което ще се основава на подобрените финансови профили на институциите и ще установи хармонизиран стандарт за степента на стабилност на дългосрочните източници на финансиране на една институция, за да е устойчива в периоди на пазарно и финансово напрежение;
- капиталови изисквания, които отчитат риска в по-голяма степен, за институциите със значителни операции с ценни книжа и деривати с оглед предотвратяване на прекомерно разминаване в тези изисквания, което не се основава на рисковите профили на институциите;

- и не на последно място, нови стандарти за общия капацитет за покриване на загуби (ОКПЗ) на глобалните системно значими институции (Г-СЗИ), които ще задължат тези институции да имат по-голям капацитет за поемане на загуби и за рекапитализиране, ще отчитат взаимовръзките на световните финансови пазари и ще укрепят допълнително капацитета на ЕС да реструктурира проблемните Г-СЗИ, като същевременно свежда до минимум рисковете за данъкоплатците.

В съобщението си от 24 ноември 2015 г. Комисията призна необходимостта от допълнително намаляване на риска и се ангажира да представи законодателно предложение, което се основава на горепосочените международни споразумения. Такива мерки за намаляване на риска не само ще укрепят допълнително устойчивостта на европейската банкова система и доверието на пазарите в нея, но ще предоставят също и основа за по-нататъшен напредък към окончателното изграждане на банковия съюз. Необходимостта от допълнителни конкретни законодателни мерки за намаляване на рисковете във финансовия сектор е призната и в заключенията на Съвета по икономически и финансови въпроси от 17 юни 2016 г. Резолюцията на Европейския парламент от 10 март 2016 г. относно Банковия съюз — Годишен доклад за 2015 г. също посочва някои области в действащата нормативна уредба, които могат да бъдат разгледани допълнително.

В същото време Комисията трябваше да вземе предвид действащата нормативна уредба и новите нормативни промени на международно равнище, както и да отговори на предизвикателствата пред икономиката на ЕС, и по-специално на необходимостта от насърчаване на растежа и заетостта в моменти на несигурна икономическа перспектива. С цел укрепване на икономиката на Съюза бяха лансирани важни политически инициативи като например Плана за инвестиции за Европа (ЕФСИ) и Съюза на капиталовите пазари. Трябва да се засили капацитетът на институциите да подпомагат финансирането на икономиката, без това да нарушава стабилността на нормативната уредба. С цел да се гарантира, че наскоро проведените реформи във финансовия сектор взаимодействат гладко както с новите политически инициативи и помежду си, така и с по-широкообхватните скорошни реформи в сектора, Комисията извърши, посредством покана за представяне на предложения, задълбочена цялостна оценка на действащата уредба на финансовите услуги (в т.ч. РКИ, ДКИ, ДВПБ и РЕМП). Оценен е също и предстоящият преглед на световните стандарти в по-широк икономически аспект.

Измененията, произтичащи от международните тенденции, представляват точно прилагане на международните стандарти в правото на Съюза, като са извършени целенасочени промени с цел отразяване на особеностите на ЕС и по-широки политически съображения. Така например преобладаващата зависимост от банково финансиране на малките и средните предприятия (МСП) или на инфраструктурните проекти в ЕС налага специфични нормативни промени, за да се гарантира капацитетът на институциите да ги финансират, тъй като те представляват гръбнакът на единния пазар. Необходимо е гладко взаимодействие с действащите изисквания като тези за централен клиринг и за обезпечаване на експозициите в деривати или постепенно преминаване към някои от новите изисквания. Следователно тези ограничени по обхват или време промени не въздействат върху цялостната стабилност на предложенията, чиято амбиция съответства на заложената в международните стандарти.

Освен това, въз основа на поканата за представяне на мнения, предложенията са насочени към подобряване на действащите норми. Анализът на Комисията показва, че

настоящата уредба може да се прилага по по-пропорционален начин, като се вземе предвид по-специално положението на по-малките и по-опростени институции, при които изглежда не са обосновани някои от действащите изисквания за оповестяване, докладване и във връзка със сложни търговски портфейли. Освен това Комисията разгледа риска при заемите към МСП и финансирането на инфраструктурни проекти и установи, че за някои от тези заеми има основания капиталовите изисквания да бъдат по-ниски от прилаганите понастоящем. Настоящите предложения съответно ще коригират тези изисквания и ще засилят пропорционалността на пруденциалната рамка за институциите. Следователно капацитетът на институциите да финансират икономиката ще бъде засилен, без да се нарушава стабилността на нормативната уредба.

Не на последно място Комисията оцени прилагането на определените в ДКИ и РКИ възможности и правомощия в тясно сътрудничество с експертната група по банкова дейност, плащания и застраховане. Въз основа на този анализ с настоящото предложение се възнамерява да бъдат премахнати някои възможности и правомощия, свързани с разпоредбите за отношението на ливъридж, за големите експозиции и за собствените средства. Предлага се да се премахне възможността за създаване на нови гарантирани от държавата отсрочени данъчни активи, които не се основават на бъдеща рентабилност и които ще бъдат освободени от приспадане от изискуемия капитал.

- **Съгласуваност със съществуващите разпоредби в областта на политиката**

Няколко елемента на предложенията за ДКИ и РКИ са в резултат на прегледите на тези текстове, а други изменения на финансовата нормативна уредба станаха наложителни в светлината на последвалите събития като приемането на ДВПБ, създаването на Единния надзорен механизъм и работата, извършена от Европейският банков орган (ЕБО) и на международно равнище.

Предложението въвежда изменения на действащото законодателство и го привежда в пълно съответствие с действащите разпоредби в областта на пруденциалните изисквания за институциите и уредбата на техния надзор, възстановяване и реструктуриране.

- **Съгласуваност с другите политики на Съюза**

Четири години след като европейските държавни и правителствени ръководители приеха създаването на банков съюз, двата стълба на този съюз — единен надзор и реструктуриране — вече са въведени върху солидна основа — еднообразни норми за всички институции в ЕС. Въпреки постигнатия значителен напредък, необходими са допълнителни стъпки за завършването на банковия съюз, включително създаване на единна схема за гарантиране на депозитите.

Прегледът на РКИ и ДКИ е част от мерките за намаляване на риска, необходими за допълнителното укрепване на устойчивостта на банковия сектор и провеждани успоредни с поэтапното въвеждане на Европейската схема за застраховане на депозитите (ЕСЗД). Същевременно той цели да осигури постоянни еднообразни норми за всички институции в ЕС, независимо дали са в банковия съюз или са извън него. Описаните по-горе общи цели на настоящата инициатива са напълно последователни и съгласувани с основните цели на ЕС за насърчване на финансовата стабилност, за

намаляване на вероятността и степента на подпомагане от данъкоплатците в случай на реструктуриране на институцията, както и за допринасяне за по-хармонично и устойчиво финансиране на стопанската дейност, което благоприятства за по-високо ниво на конкурентоспособност и защита на потребителите.

Тези общи цели са в съответствие и с целите на другите основни инициативи на ЕС, описани по-горе.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

- **Правно основание**

Предложените изменения се опират на същото правно основание като законодателните актове, които са предмет на изменение, т.е. член 114 от ДФЕС — за предложението за регламент за изменение на РКИ и член 53, параграф 1 от ДФЕС — за предложението за директива за изменение на ДКИ IV.

- **Субсидиарност (при неизключителна компетентност)**

Целите на предложените мерки са насочени към допълване на вече съществуващото законодателство на ЕС, поради което могат да бъдат постигнати най-ефективно на равнището на ЕС, а не чрез различни национални инициативи. Националните мерки, насочени например към намаляване на ливъриджа на институциите, укрепване на стабилността на тяхното финансиране и капиталовите изисквания към търговския портфейл, няма да бъдат толкова ефективни при осигуряването на финансова стабилност, колкото нормите на ЕС, като се има предвид свободата на институциите да се установяват и да предоставят услуги в други държави членки и произтичащите от това трансгранично предоставяне на услуги, капиталови потоци и интеграция на пазара. Точно обратното, националните мерки биха могли да доведат до нарушаване на конкуренцията и да засегнат капиталовите потоци. Освен това приемането на национални мерки би било предизвикателство в правно отношение, като се има предвид, че с РКИ вече се уреждат банкови въпроси, включително изискванията за ливъридж (и за докладването му), за ликвидност (по-специално отношението на ликвидно покритие или ОЛП) и за търговския портфейл.

Следователно изменението на РКИ и ДКИ се счита за най-добрия вариант. То постига точния баланс между хармонизирането на правилата и поддържането на националната гъвкавост, където това е от съществено значение, без да се възпрепятства единната уредба. Измененията ще насърчат допълнително еднаквото прилагане на пруденциалните изисквания, сближаването на надзорните практики и осигуряването на равнопоставеност в рамките на единния пазар на банкови услуги. Тези цели не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен само от държавите членки. Това е особено важно в банковия сектор, където много кредитни институции извършват дейност в рамките на единния пазар на ЕС. Пълното сътрудничество и доверие в рамките на единния надзорен механизъм (ЕНМ) и в рамките на колегиите от надзорни органи и компетентните органи извън ЕНМ е от съществено значение за ефективния надзор на кредитните институции на консолидирана основа. Националните правила не могат да постигнат тези цели.

- **Пропорционалност**

Пропорционалността е неразделна част от оценката на въздействието, придружаваща предложението. Всеки от предложените варианти в различни области на нормотворчество бе оценен спрямо целта за пропорционалност, като липсата на пропорционалност на действащите норми бе представена като обособен проблем, а отделните варианти бяха анализирани, като акцентът бе върху намаляване, при по-малките институции, на административните разходи и разходите за съблюдаване на нормативната уредба (вж. раздели 2.9 и 4.9 от оценката на въздействието).

- **Избор на инструмент**

Предлага се мерките да се приложат чрез изменение на РКИ и ДКИ съответно чрез регламент и директива. Предложените мерки действително касаят или доразвиват вече съществуващи разпоредби в тези правни инструменти (ликвидност, ливъридж, възнаграждение, пропорционалност).

Що се отнася до новоприетия от СФС стандарт за ОКПЗ, предлага се по-голямата част от него да се включи в РКИ, тъй като необходимото еднообразно прилагане може да се постигне единствено чрез регламент, както е при действащите капиталови изисквания, основаващи се на преценения риск. Оформянето на пруденциалните изисквания като изменение на РКИ фактически ще осигури пряката им приложимост към Г-СЗИ. Това ще възпрепятства прилагането на различаващи се национални изисквания от държавите членки в област, в която пълната хармонизация е желателна с цел предотвратяване на неравнопоставеността. Необходимо е обаче да се доуточнят текущите законови разпоредби в рамките на ДВПБ, за да се осигури пълната съгласуваност и последователност на изискването за ОКПЗ и на минималното капиталови изискване и изискване за приемливи пасиви.

При транспонирането им в националното законодателство някои от предложените изменения на ДКИ, които засягат пропорционалността, ще оставят на държавите членки известна гъвкавост да запазят собствени норми. Това ще даде на държавите членки възможност да налагат по-строги правила при някои въпроси, като например възнагражденията и докладването.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОТ ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Консултации със заинтересованите страни**

Комисията лансира различни инициативи, за да прецени дали съществуващата пруденциална уредба и предстоящите прегледи на световните стандарти са най-подходящите инструменти за постигането на пруденциалните цели за институциите в ЕС, а също и дали тези институции ще продължат да осигуряват необходимото финансиране за икономиката на ЕС.

През юли 2015 г. Комисията започна обществена консултация относно възможното въздействие на РКИ и ДКИ върху банковото финансиране на икономиката на ЕС с особен акцент върху финансирането на МСП и на инфраструктурни проекти, а през септември 2015 г. — покана за представяне на мнения¹, която обхваща финансовото законодателство на ЕС като цяло. С двете инициативи се търсеха емпирични доказателства и конкретна обратна информация за i) правилата, с които се засяга капацитетът на икономиката да се самофинансира и да расте; ii) излишно нормативно бреме; iii) взаимосвързаност, несъгласуваност и пропуски в правилата; и iv) правилата, които водят до нежелани последствия. Освен това Комисията събра становищата на заинтересованите страни в рамките на конкретни анализи на разпоредбите относно възнагражденията² и на пропорционалността на нормите в РКИ и ДКИ. Освен това бе открита обществена консултация в контекста на възложеното от Комисията проучване за оценка на въздействието на РКИ върху банковото финансиране на икономиката³.

Всички гореспоменати инициативи предоставиха ясни доказателства за необходимостта от актуализиране и завършване на действащите норми с цел: i) допълнително намаляване на рисковете в банковия сектор и оттам — намаляване на зависимостта от държавна помощ и парите на данъкоплатците при кризи; и ii) засилване на капацитета на институциите да насочват достатъчно финансиране към икономиката.

В приложения 1 и 2 от оценката на въздействието е предоставено обобщение на консултациите, прегледите и докладите.

• **Оценка на въздействието**

Оценката на въздействието⁴ бе обсъдена с Комитета за регулаторен контрол и отхвърлена на 7 септември 2016 г. След отхвърлянето тя бе подсилена, като бяха добавени i) по-добро обяснение за политическия контекст на предложението (т.е. нейната връзка с промените както в международните, така и в европейските политики); ii) повече информация относно мненията на заинтересованите страни; и iii) допълнителни доказателства за въздействието (както по отношение на ползите, така и на разходите) на различните варианти на политиката, които са разгледани в оценката на въздействието. На 27 септември 2016 г. Комитетът за регулаторен контрол даде положително становище⁵ относно повторно представената оценка на въздействието. Предложението е придружено от оценката на въздействието. Предложението остава в съответствие с оценката на въздействието.

¹ Вж. http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/docs/consultation-document_en.pdf и http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/docs/consultation-document_en.pdf. Поканата за представяне на мнения има за цел да обхване пълния спектър на регулирането на финансовите услуги. Оценката на въздействието разглежда въпроси, ограничени само до областта на банковото дело. Отделно ще бъдат разгледани други въпроси, свързани с останалите аспекти от финансовото законодателство на ЕС.

² Доклад на комисията COM(2016)510: Доклад на Комисията до Европейския парламент и Съвета от 28 юли 2016 г. — Оценка на правилата за възнагражденията по Директива 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 575/2013.

³ Обществената консултация е достъпна на адрес: http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/index_en.htm.

⁴ Да се постави връзка към оценката на въздействието.

⁵ Да се постави връзка към становището.

От симулационния анализ и макроикономическото моделиране, представени в оценката на въздействието, от въвеждането на новите изисквания, по-специално новите стандарти от Базел, като коефициента на ливъридж и търговския портфейл, е видно, че могат да се очакват ограничени разходи. Очакваното дългосрочно въздействие върху brutния вътрешен продукт (БВП) варира между $-0,03\%$ и $-0,06\%$, а увеличението на разходите за финансиране за банковия сектор се очаква да бъде под 3 базисни пункта в най-крайния сценарий. От гледна точка на ползите симулацията показва, че размерът на необходимите обществени средства за подпомагане на банковата система в случай на финансова криза с мащаб, подобен на тази от 2007—2008 г., ще намалее с 32% — ще претърпи спад от 51 до 34 милиарда евро.

- **Пригодност и опростяване на законодателството**

Очаква се запазването на опростените подходи за изчисляване на капиталовите изисквания да осигури непрекъсната пропорционалност на нормите за по-малките институции. Освен това допълнителните мерки за увеличаване на пропорционалността на някои от изискванията (свързани с докладването, оповестяването и възнагражденията) следва да облекчат административното бреме за тези институции и да намалят разходите им за съблюдаване на нормативната уредба.

Що се отнася до МСП, предложената промяна на капиталовите изисквания за експозициите на институциите към МСП се очаква да окаже положително въздействие върху финансирането на този вид предприятия. Това се отнася предимно за МСП, които понастоящем имат експозиции над 1,5 милиона евро, тъй като съгласно действащите норми за тях не се прилага коефициентът за подпомагане на МСП.

Очаква се други елементи на предложението, особено тези, насочени към повишаване устойчивостта на институциите на бъдещи кризи, да увеличат стабилността на кредитирането на МСП.

Очаква се също мерките, насочени към намаляване на разходите на институциите за съблюдаване на нормативната уредба, по-специално на по-малките и по-опростени институции, да намалят разходите на МСП за финансиране.

В международно изражение предложението ще подобри стабилността на финансовите пазари в ЕС и следователно ще намали вероятността от възможни отрицателни последици — верижна реакция — за световните финансови пазари и свързаните с това разходи. Освен това с предложените изменения ще се хармонизира допълнително нормативната уредба в Съюза и по този начин ще се намалят значително административните разходи за институциите от трети държави, които упражняват дейност в ЕС.

Предложението е в съответствие с приоритета на Комисията за цифров единен пазар.

- **Основни права**

ЕС е поел ангажимент за високи стандарти за защита на основните права и е страна по множество конвенции за правата на човека. В този контекст няма вероятност предложението да окаже пряко въздействие върху правата, посочени в основните конвенции на ООН за правата на човека и Хартата на основните права на Европейския съюз, която представлява неразделна част от Договорите на ЕС и Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ).

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма отражение върху бюджета на Съюза.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- Планове за изпълнение и механизъм за мониторинг, оценка и докладване

Очаква се предложените изменения да започнат да влизат в сила най-рано през 2019 г. Измененията са тясно взаимосвързани с други разпоредби на РКИ и ДКИ, които вече са влезли в сила и са предмет на мониторинг от 2014 г.

БКБН и ЕБО ще продължат да събират необходимите данни за мониторинг на отношението на ливъридж и на новите мерки за ликвидност с цел бъдеща оценка на въздействието на новите инструменти на политиката. Редовното провеждане на процеса на надзорен преглед и оценка (ПНПО) и на тестовите за устойчивост също ще спомогне за мониторинга на въздействието на новите предложени мерки върху обхванатите институции и за оценката на адекватния характер на гъвкавостта и пропорционалността, предвидени с оглед на спецификите на по-малките институции. Освен това службите на Комисията ще продължат да участват в работните групи на БКБН и в съвместната работна група, създадена от Европейската централна банка (ЕЦБ) и от ЕБО, които наблюдават динамиката на собствените средства и ликвидните позиции на институциите съответно в световен мащаб и в ЕС.

Наборът от показатели за наблюдение на напредъка при резултатите от прилагането на предпочитаните варианти включва следното:

Относно отношението на стабилност на нетното финансиране (ОСНФ):

Показател	ОСНФ за институции в ЕС
Цел	Към датата на прилагане 99 % от институциите, които участват в извършването от ЕБО наблюдение на въздействието на Базел III, да отговарят на изискването за ОСНФ на 100 % (към края на декември 2015 г. на това изискване отговарят 65 % от кредитните институции от група 1 и 89 % от тези от група 2)
Източник на данните	Шестмесечни доклади на ЕБО относно наблюдението на въздействието на Базел III

Относно отношението на ливъридж:

Показател	Отношение на ливъридж за институциите в ЕС
Цел	Към датата на прилагане отношението на ливъридж за 99 % от кредитните институции от групи 1 и 2 да бъде най-малко 3 % (към юни 2015 г. тази цел е изпълнена от 93,4 % от институциите от група 1)
Източник на	Шестмесечни мониторингови доклади на ЕБО за

данните	въздействието на Базел III
----------------	----------------------------

Относно МСП

Показател	Недостиг на финансирането за МСП в ЕС, т.е. разликата между потребностите от външно финансиране и наличното финансиране
Цел	Две години след датата на прилагане недостигът да е под 13 % (последна известна стойност: 13 % в края на 2014 г.)
Източник на данните	Проучване SAFE на Европейската комисия и Европейската централна банка за достъпа на предприятията до финансиране (данните обхващат само еврозоната)

Относно ОКПЗ:

Показател	ОКПЗ на Г-СЗИ
Цел	Всички глобални системно значими банки (Г-СЗБ) в ЕС да са постигнали следните цели: от 2019 г. нататък — над 16 % рисково претеглени активи / 6 % мярка за експозицията с оглед на отношението на ливъридж; от 2022 г. нататък — над 18 % рисково претеглени активи / 6,75 % мярка за експозицията с оглед на отношението на ливъридж
Източник на данните	Шестмесечни мониторингови доклади на ЕБО за въздействието на Базел III

Относно търговския портфейл:

Показател	Рисково претеглени активи за пазарен риск за институциите в ЕС Наблюдаваната променливост на рисково претеглените активи на общите портфейли, като се използва подходът на вътрешните модели.
Цел	- От 2023 г. нататък всички институции в ЕС да отговарят на капиталовите изисквания с оглед на пазарния риск съгласно приетия в ЕС окончателен вариант. - От 2021 г. нататък неоправданата променливост (т.е. тази, която не е в резултат на разлики в базовите рискове) на резултатите от вътрешните модели във всички институции в ЕС да е по-малка от текущата*. _____ *Референтните стойности за „текущата променливост“ на изискванията за стойността под риск и за допълнителен риск следва да са тези, посочени в последния доклад на ЕБО —

	„Report on variability of Risk Weighted Assets for Market Risk Portfolios“, и изчислени за агрегираните портфейли, публикувани преди влизането в сила на новата уредба на пазарния риск.
Източник на данните	Шестмесечни доклади на ЕБО относно наблюдението на въздействието на Базел III Доклад „Report on variability of Risk Weighted Assets for Market Risk Portfolios“ на ЕБО. Следва да се изчислят нови стойности в съответствие със същата методика.

Относно възнагражденията:

Показател	Използване от институциите на разсрочване на възнагражденията и на възнаграждение в инструменти
Цел	99 % от големите и сложните институции, в съответствие с изискванията на ДКИ, да разсрочват най-малко 40 % от променливото възнаграждение за период от 3 до 5 години, а на служителите си, за които са установени значителни нива на променливо възнаграждение, да изплащат най-малко 50 % от променливото възнаграждение в инструменти.
Източник на данните	Сравнителни доклади на ЕБО относно възнагражденията

Относно пропорционалността:

Показател	Намалено бреме поради облекчено докладване пред надзорните органи и оповестяване
Цел	80 % от по-малките и по-опростени институции да докладват, че бремето им е намаляло
Източник на данните	Проучване, което ще бъде разработено и проведено от ЕБО до 2022—2023 г.

Оценката на въздействието на това предложение ще се извърши пет години след датата на прилагане на предложените мерки, въз основа на методиката, която ще се съгласува с ЕБО скоро след приемането. ЕБО ще има задача да определи и да събере необходимите данни за наблюдение на посочените по-горе показатели, както и други необходими показатели за оценката на изменените РКИ и ДКИ. Методиката може да бъде разработена за отделни варианти или набор от взаимосвързани варианти в зависимост от обстоятелствата преди началото на оценката и от резултатите от показателите за наблюдение.

Съблюдаването на нормативната уредба и правоприлагането ще се следят постоянно, където е необходимо, като за липса на транспониране или за неправилно транспониране или прилагане на законодателните мерки Комисията ще може да открива производство за нарушение. Сигнали за нарушения на правото на ЕС могат да се подават чрез Европейската система за финансов надзор (ЕСФН), включително чрез

националните компетентни органи и ЕБО, както и чрез ЕЦБ. ЕБО също така ще продължи да публикува своите редовни доклади за наблюдението на банковата система в ЕС във връзка с Базел III. Предмет на това наблюдение е въздействието на изискванията на Базел III (приложени чрез РКИ и ДКИ) върху институциите в ЕС, по-специално при капиталовите отношения (основано и неосновано на риска) и отношенията на ликвидност (ОЛП, ОСНФ) на институциите. То се извършва паралелно с наблюдението, провеждано от БКБН.

- **Подробно разяснение на конкретните разпоредби на предложението**

ОСВОБОДЕНИ СУБЕКТИ

Член 2, параграф 5 от ДКИ се изменя, за да се добавят институциите в Хърватия, които са освободени от прилагането на ДКИ и РКИ съгласно Договора за присъединяване.

Публичните банки за развитие и кооперативни банки в определени държави членки вече са освободени от регулаторната рамка на ДКИ и РКИ. За да се гарантира равнопоставеност, всички държави членки трябва да могат да се възползват от възможността да разрешават на тези видове субекти да действат само в рамките на националните регулаторни предпазни мерки, съизмерими с рисковете, които те поемат. За тази цел в своя план за действие за изграждане на съюз на капиталовите пазари от 30 септември 2015 г. Комисията се ангажира да проучи възможността всички държави членки да разрешат кооперативните банки, които ще действат извън рамката на ЕС за капиталовите изисквания за банките. В съответствие с тези ангажименти и по искане на Нидерландия кооперативните банки в Нидерландия също са включени в списъка на институциите по член 2, параграф 5 от ДКИ. Освен това, за да се улесни освобождаването от нормативната уредба на ДКИ и РКИ на институциите в други държави членки, които са подобни на вече включените в списъка, към член 2 на ДКИ се добавят параграфи 5а и 5б. Те оправомощават Комисията да освобождава конкретни институции или категории институции от ДКИ, стига да отговарят на ясно определени критерии. Такова ново освобождаване може да се извършва само за всеки отделен случай — за публичните банки за развитие или за целия сектор — за кооперативните банки на дадена държава членка.

Параграф 2 от член 9 се изменя, за да бъдат по-добре уредени изключенията от забраната за лицата или предприятия, които не са кредитни институции, да приемат влогове или други възстановими средства от гражданите. Пояснява се, че забраната не се отнася за лицата и предприятия, които предприемат и осъществяват стопанска дейност не съгласно ДКИ, а съгласно друго законодателство на Съюза, стига тази тяхна дейност да може да се счете за приемане на влогове или на други възстановими средства от гражданите. Това не следва да пречи на субекта да подлежи на разрешение както съгласно ДКИ, така и съгласно другото законодателство на Съюза. Освен това се пояснява, че само субектите, посочени в член 2, параграф 5 от ДКИ, са освободени от забраната в член 9, параграф 1 от ДКИ, тъй като са обхванати от специфични национални правни норми, като по този начин се премахва неяснотата в настоящата формулировка.

КАПИТАЛОВИ ИЗИСКВАНИЯ И НАСОКИ ПО СЪТЪЛБ 2

Настоящата формулировка на правилата относно допълнителните капиталови изисквания, определени от компетентните органи в съответствие с член 104, дава възможност за различно тълкуване на случаите, в които могат да бъдат наложени тези изисквания, и начина, по който те са позиционирани спрямо минималните капиталови изисквания, предвидени в член 92 от Регламента за капиталовите изисквания (РКИ), и комбинираното изискване за буфер (член 128). Тези различни тълкувания водят до значителни разлики в капиталовите изисквания, налагани на отделните институции в държавите членки, както и до различни прагове на задействане на ограниченията относно разпределенията, предвидени в член 141. Освен това настоящият текст не дава информация за възможността компетентните органи да изразят очакванията си институциите да притежават собствени средства над минималните капиталови изисквания, допълнителните капиталови изисквания и комбинираното изискване за буфер. Наред с другите правомощия на компетентните органи измененият член 104 посочва възможността за налагане на допълнителни капиталови изисквания. В добавения член 104а се изясняват условията за определяне на допълнителни капиталови изисквания и се подчертава специфичният за конкретната институция характер на тези изисквания. Добавя се член 104б, за да се посочат основните характеристики на насоките относно капитала, а член 113 се изменя, за да посочи, че те трябва да бъдат разгледани също и в рамките на колегиите от надзорни органи. Добавя се член 141а, за да се поясни — за целите на ограниченията относно разпределенията — връзката между допълнителните капиталови изисквания, минималните капиталови изисквания, капиталовото изискване и изискване за приемливи пасиви, и комбинираното изискване за буфер (т.нар. „ред на наслагване“). Член 141 се изменя, за да отрази редът на наслагване при изчисляването на максималната подлежаща на разпределение сума.

ДОКЛАДВАНЕ И ОПОВЕСТЯВАНЕ ПО СЪТЪЛБ 2

С цел да се намали административната тежест и да се предвиди по-пропорционален режим на докладване и оповестяване по сътълб 2, предложението изменя член 104, параграф 1 от ДКИ, за да се ограничи свободата на преценка на компетентните органи при налагането на институциите на допълнителни задължения за докладване или оповестяване. Компетентните органи ще имат право да упражняват тези надзорни правомощия само когато са изпълнени правните основания, посочени в новия параграф 2 от член 104.

ОГРАНИЧАВАНЕ НА ПРОЦЕСА НА НАДЗОРЕН ПРЕГЛЕД И ОЦЕНКА (ПНПО) И СЪТЪЛБ 2 ДО МИКРОПРУДЕНЦИАЛНИ ЦЕЛИ

Скорошният опит показва, че е полезно да се разграничат по-ясно областите на отговорност на компетентните и определените органи. Това се отнася най-вече до процеса на надзорен преглед и оценка (ПНПО) и до съответните надзорни изисквания. Компетентните органи отговарят за ПНПО и налагането на съответните специфични за конкретната институция изисквания (т.нар. изисквания по сътълб 2). В тази връзка те могат също да оценят системния риск, който дадена институция поставя, и с оглед на него да наложат на тази институция надзорни изисквания. Използването на мерките по сътълб 2 в този контекст може да намали ефективността и ефикасността на други

макропруденциални инструменти. В тази връзка в предложението се предвижда ПНПО и съответните надзорни изисквания да бъдат изцяло ограничени до пруденциалния надзор на микроравнище. Членове 97, 98, 99 и 105 се изменят съответно. Член 103 се заличава и в новия член 104а, параграф 1 се включва пояснение, което предвижда, че допълнителните капиталови изисквания по член 104, буква а) не се налагат за покриване на макропруденциалния или на системния риск.

ВЪВЕЖДАНЕ НА ИЗМЕНЕНА УРЕДБА НА ЛИХВЕНИЯ РИСК

След промените на международно ниво в измерването на лихвения риск членове 84 и 98 от настоящата директива и член 448 от РКИ се изменят с цел изменяне на уредбата с цел обхващане на лихвения риск при позициите в банковия портфейл. Измененията включват въвеждането на общ стандартизиран подход, който институциите могат да използват за обхващане на този риск или чието използване може да бъде наложено на институциите от компетентните органи, ако разработените от съответната институция системи за обхващане на този риск не са задоволителни. Измененията предвиждат и усъвършенстване на тестовете за аномални стойности, както и на изискванията за оповестяване. Освен това в съответствие с член 84 от ДКИ на ЕБО е възложено да изготви подробностите на стандартизираната методика за критериите и условията, които институциите трябва да спазват с цел установяване, оценка, управление и редуциране на лихвения риск. В съответствие с член 98 от ДКИ на ЕБО е възложено и да определи за надзорни цели шест шокови сценария за лихвените проценти, както и общото допускане, което институциите трябва да прилагат при тестовете за аномални стойности.

ФИНАНСОВИ ХОЛДИНГИ И СМЕСЕНИ ФИНАНСОВИ ХОЛДИНГИ

Въведени са нови разпоредби и са извършени промени в няколко члена от ДКИ и РКИ, така че финансовите холдинги и смесените финансови холдинги да попадат директно в обхвата на пруденциалната рамка на ЕС. Въвежда се изискване за издаване на лиценз, както и преки надзорни правомощия над финансовите холдинги и смесените финансови холдинги (член 21а от ДКИ). Член 11 от РКИ се изменя, за да се поясни, че — когато за такива холдинги изискванията се прилагат на консолидирана основа — спазването на съответните разпоредби е пряка задача на холдинга, а не на институциите, които са негови дъщерни предприятия. Членове 13 и 18 от РКИ са променени, за да се отрази пряката отговорност на финансовите холдинги и на смесените финансови холдинги.

МЕЖДИННО ПРЕДПРИЯТИЕ МАЙКА В ЕС

С цел да се улесни прилагането в правото на Съюза на международно приетите стандарти за вътрешния капацитет за покриване на загуби на Г-СЗИ извън ЕС и в по-широк план да се опрости и подобри процесът на реструктуриране на групи от трети държави със значителна дейност в ЕС, в член 21б от ДКИ се въвежда ново изискване за създаване на междинно предприятие майка в ЕС, когато две или повече установени в ЕС институции имат едно и също крайно предприятие майка в трета държава. Междинното предприятие майка в ЕС може да бъде холдинг, обхванат от разпоредбите на РКИ и ДКИ, или институция в ЕС. Изискването ще важи само за групи от трети държави, които са определени като Г-СЗИ извън ЕС или които притежават субекти на

територията на ЕС с активи на обща стойност най-малко от 30 милиарда евро (при изчисляването се вземат предвид както активите на дъщерните предприятия, така и активите на клоновете на тези групи от трети държави).

ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ

В съответствие с изискванията на член 161, параграф 2 от ДКИ, Комисията разглежда ефективността, изпълнението и прилагането на разпоредбите на ДКИ по отношение на възнагражденията. Констатациите от този преглед, отразени в Доклада на комисията СОМ(2016) 510, като цяло са положителни.

Прегледът показва обаче, че някои от разпоредбите, а именно тези за разсрочване и изплащане в инструменти, не могат да бъдат приложени за най-малките и опростени институции и за служителите с ниско променливо възнаграждение. Той показва също, че предвидената в член 92, параграф 2 от ДКИ пропорционалност по отношение на най-малките и опростени предприятия се тълкува по различни начини, което води до нееднообразно прилагане на разпоредбите в държавите членки. Поради това се предлага целенасочено изменение в отговор на проблемите, възникващи при прилагането на правилата за разсрочване и изплащане в инструменти към малки и опростени институции и към служители с ниско променливо възнаграждение. За тази цел член 94 се изменя, за да се поясни, че разпоредбите важат за всички институции и техния определен персонал с изключение на институциите, попадащите под определените за дерогация прагове. Същевременно на компетентните органи се предлага известна гъвкавост за предприемане на по-строг подход.

Измененията, свързани с разпоредбите относно възнагражденията, имат за цел да отговорят и на установената при прегледа на Комисията необходимост от пропорционални норми, като на институциите, чиито ценни книжа се търгуват на регулиран пазар, се разреши да използват, за целите на спазване на изискванията на ДКИ, свързани с акции инструменти.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2013/36/ЕС по отношение на освободените субекти, финансовите холдинги, смесените финансови холдинги, възнагражденията, надзорните мерки и правомощия и мерките за запазване на капитала

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 53, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка⁶

като взеха предвид становището на Комитета на регионите⁷,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁸ и Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета⁹ са приети в отговор на разразилата се в периода 2007—2008 г. финансова криза. Тези законодателни мерки допринесоха значително за укрепване на финансовата система на Европейския съюз и направиха институциите по-устойчиви на евентуални бъдещи сътресения. Въпреки изключителната си изчерпателност тези мерки не обхващат всички определени слабости, засягащи институциите. Някои от

⁶ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

⁷ ОВ С , , стр. .

⁸ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО, ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338.

⁹ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

първоначално предложените мерки също са предмет на клаузи за преразглеждане или не са конкретизирани в достатъчна степен, за да се даде възможност за безпроблемното им прилагане.

- (2) Целта на настоящата директива е да даде отговор на въпросите, повдигнати по отношение на разпоредби, които са се оказали недостатъчно ясни и поради това са станали обект на различни тълкувания, или които са определени като прекалено обременяващи за някои институции. Тя съдържа също промени в Директива 2013/36/ЕС, които са необходими вследствие на приемането на друго съответно законодателство на Съюза, като Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета¹⁰, или на промените, предложени успоредно с Регламент (ЕС) № 575/2013. И на последно място, предложените изменения адаптират настоящата регулаторна рамка по-добре спрямо развитието в международен план, с цел насърчаване на съгласуваност и съпоставимост между юрисдикциите.
- (3) Финансовите холдинги и смесените финансови холдинги могат да бъдат предприятия майки на банкови групи; в тази връзка прилагането на пруденциалните изисквания спрямо тези дружества се предвижда да бъде на консолидирана основа. Тъй като контролираната от такива холдинги институция може не винаги да изпълнява изискванията на консолидирана основа, с оглед на обхвата на консолидацията е логично финансовите холдинги и смесените финансови холдинги да се включат пряко в обхвата на Директива 2013/36/ЕС и на Регламент (ЕС) № 575/2013. Поради това за финансовите холдинги и смесените финансови холдинги е необходима специфична процедура, както и надзор от страна на компетентните органи. Това ще осигури пряко спазване на консолидираните пруденциални изисквания от холдинга, който няма да бъде обект на пруденциални изисквания, прилагани на индивидуална основа.
- (4) Основните отговорности по отношение на консолидиращия надзор се предоставят на консолидиращия надзорник. Поради това пруденциалните лицензи и надзор на финансовите холдинги и смесените финансови холдинги също следва да бъдат от компетентността на консолидиращия надзорник. При изпълнение на задачата си за извършване на консолидиран надзор върху предприятията майки на кредитните институции в съответствие с член 4, параграф 1, буква ж) от Регламент (ЕС) № 1024/2013¹¹, Европейската централна банка следва също да бъде натоварена с лицензирането и надзора над финансовите холдинги и смесените финансови холдинги.
- (5) Докладът на Комисията COM(2016) 510 от 28 юли 2016 г. показва, че, когато се прилагат за малки и опростени институции, някои от принципите, а именно

¹⁰ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

¹¹ Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 29.10.2013 г., стр. 63).

изискванията за разсрочване и изплащане в инструменти, предвидени в член 94, параграф 1), точки л) и м) от Директива 2013/36/ЕС, са твърде обременяващи и несъизмерими с пруденциалните ползи от тях. По същия начин бе установено, че разходите за прилагане на тези изисквания надвишават пруденциалните ползи от тях при персонал с ниски нива на променливото възнаграждение, тъй като такива нива създават малко или никакви стимули за служителите за поемане на прекомерен риск. Следователно, въпреки че всички институции трябва по принцип да бъдат задължени да прилагат всички принципи спрямо персонала си, чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху им рисковия профил, в директивата малките и опростени институции и персоналят с ниска нива на променливо възнаграждение трябва да се освободят от принципите за разсрочване и изплащане в инструменти.

- (6) За да се сближават надзорните практики и да се насърчат равни условия за институциите и подходяща защита на вложителите, инвеститорите и потребителите в Съюза, са необходими ясни, последователни и хармонизирани критерии за определяне на малките и опростени институции, както и на ниските нива на променливо възнаграждение. В същото време е уместно да се предложи известна гъвкавост на компетентните органи, за да приемат по-строг подход, когато сметнат това за необходимо.
- (7) Съгласно изискванията на Директива 2013/36/ЕС съществена част, и при всички случаи най-малко 50 % от променливото възнаграждение, се състои от акции или равностойни права на собственост, в зависимост от правната структура на съответната институция (като при институциите, чиито ценни книжа не се търгуват на регулиран пазар, то се състои от свързани с акции инструменти или равностойни непарични инструменти), а когато е възможно — от алтернативни инструменти на капитала от първи и втори ред, които отговарят на определени условия. Този принцип ограничава използването на свързани с акции инструменти до институциите, чиито ценни книжа не се търгуват на регулиран пазар, и изисква институциите, чиито ценни книжа се търгуват на регулиран пазар, да използват акции. Докладът на Комисията COM(2016) 510 от 28 юли 2016 г. установи, че използването на акции може да доведе до значителни административни тежести и разходи за институциите, чиито ценни книжа се търгуват на регулиран пазар. В същото време равностойни пруденциални ползи могат да се постигнат, като на институциите, чиито ценни книжа се търгуват на регулиран пазар, се позволи да използват свързани с акции инструменти, които са обвързани със стойността на акциите. Възможността за използване на свързани с акции инструменти следва да обхване и институциите, чиито ценни книжа се търгуват на регулиран пазар.
- (8) Наложеният от компетентните органи допълнителен капиталов изисквания са важен фактор за цялостното ниво на собствени средства на дадена институция и са от значение за участниците на пазара, тъй като нивото на изискваните допълнителни собствени средства оказва въздействие върху прага на задействане на ограниченията върху изплащането на дивиденди и премии и плащанията по инструментите на допълнителния капитал от първи ред. За да се осигури последователно прилагане на нормите във всички държави членки и подходящо функциониране на пазара, условията за изискване на допълнителни собствени средства следва да са ясно определени.

- (9) Наложените от компетентните органи допълнителни капиталови изисквания следва да се основават на специфичното състояние на дадена институция и да бъдат надлежно обосновани. Тези изисквания следва да не се използват за преодоляване на макропруденциалните рискове и да се разполагат, по реда на наслагване на капиталовите изисквания, над минималните капиталови изисквания и под комбинираното изискване за буфер.
- (10) Изискването за отношението на ливъридж е успоредно на основаните на риска капиталови изисквания. Поради това всички наложени от компетентните органи допълнителни капиталови изисквания с оглед на риска от прекомерен ливъридж следва да се добавят към изискването за минимално отношение на ливъридж, а не към основаното на риска минимално капиталово изискване. Освен това всеки собствен капитал от първи ред, който институциите използват, за да удовлетворяват свързаните с ливъриджа изисквания, може да се използва за удовлетворяване на основаните на риска капиталови изисквания към тях, в т.ч. на комбинираните изисквания за буфер.
- (11) Компетентните органи следва да имат възможност да уведомяват дадена институция за всяка допълнителна корекция на размера на капитал над минималните капиталови изисквания, допълнителните капиталови изисквания и комбинираното изискване за буфер, който се очаква тази институция да поддържа с оглед на устойчивостта си в близко и отдалечено бъдеще. Тъй като настоящата насока представлява капиталова цел, тя следва да се разглежда като разположена над капиталовите изисквания и комбинираното изискване за буфер, тъй като нейното изпълнение не води до ограничения при разпределенията, предвидени в член 141 от настоящата директива, поради което нито настоящата директива, нито Регламент (ЕС) № 575/2013 следва да налагат задължения за оповестяване във връзка с нея. Ако дадена институция многократно не успява да постигне капиталовата цел, компетентният орган следва да има право да предприеме надзорни мерки и при необходимост да наложи допълнителни капиталови изисквания.
- (12) Респондентите на поканата на Комисията за предоставяне на сведения за нормативната уредба на ЕС на финансовите услуги посочиха, че бремето във връзка с докладването се увеличава с изискването от компетентните органи системно докладване в допълнение към изискванията, определени в Регламент (ЕС) № 575/2013. Комисията следва да изготви доклад, който да определи тези изисквания за систематично допълнително докладване и да оцени дали са в съответствие с еднообразните норми за докладване за целите на надзора.
- (13) Разпоредбите на настоящата Директива 2013/36/ЕС за лихвения риск при дейности извън търговския портфейл са свързани със съответните разпоредби от [Регламент XX за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013], които изискват продължителен период на прилагане от институциите. С цел да се хармонизира прилагането на разпоредбите относно лихвения риск при дейности извън търговския портфейл, разпоредбите относно спазването на съответните разпоредби на настоящата директива следва да се прилагат от същата дата, от която се прилагат и съответните разпоредби в Регламент (ЕС) [XX].
- (14) С цел да се хармонизира изчисляването на лихвения риск при дейности извън търговския портфейл, когато вътрешните системи на институциите за измерване

на този риск не са подходящи, Комисията следва да бъде оправомощена, по силата на член 290 от ДФЕС и в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, да приеме чрез делегирани актове регулаторни технически стандарти за уточняване на стандартизирания подход, както е предвидено в член 84, параграф 4 от настоящата директива.

- (15) С цел компетентните органи да могат да установят по-добре институциите, които в резултат на потенциални промени в лихвените проценти могат да понесат прекомерни загуби от дейности извън търговския си портфейл, Комисията следва да бъде оправомощена, по силата на член 290 от ДФЕС и в съответствие с членове 10 до 14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, да приеме чрез делегирани актове регулаторни технически стандарти за уточняване на шестте шокови сценария за надзорни цели, които институциите трябва да прилагат, за да изчислят промените в икономическата стойност на собствения капитал, както е посочено в член 98, параграф 5, както и за определяне на общите допускания, които тези институции трябва да използват във вътрешните си системи за целите на посоченото изчисление и с оглед на евентуалната необходимост от специфични критерии за установяване на институциите, за които могат да бъдат оправдани надзорни мерки в случай на спад на нетните проходи от лихви в резултат на промени в лихвените проценти.
- (16) С цел да се насочат компетентните органи при определянето на ситуациите, в които на дадена институция трябва да бъде наложено допълнително капиталово изискване, Комисията следва да бъде оправомощена, по силата на член 290 от ДФЕС и в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, чрез делегирани актове да приема регулаторни технически стандарти за начините на измерване на тези рискове или техни елементи, които не са обхванати или са недостатъчно обхванати от капиталовите изисквания на Регламент (ЕС) № 575/2013.
- (17) Публичните банки за развитие и кооперативните банки в някои държави членки са освободени в исторически план от законодателството на Съюза в областта на кредитните институции. С оглед на равнопоставеността следва да бъде възможно да се позволи и на други публични банки за развитие и кооперативни банки да бъдат освободени от законодателството на Съюза в областта на кредитните институции и да действат само в рамките на националните нормативни ограничения съобразно поеманите от тях рискове. С оглед на правната сигурност е необходимо да се определят ясни критерии за тези допълнителни изключения и да се делегира на Комисията правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от ДФЕС за определяне на това дали конкретни институции или категории институции удовлетворяват тези определени критерии.
- (18) Преди приемането на актове в съответствие с член 290 от ДФЕС, от особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложи в Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки,

като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, заети с подготовката на делегираните актове.

- (19) Тъй като целите на настоящата директива, а именно да се засили и усъвършенства вече съществуващото законодателство на Съюза в осигуряването на еднакви пруденциални изисквания, които се прилагат по отношение на кредитните институции и инвестиционните посредници на територията на Съюза, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а по-скоро поради обхвата и въздействието си могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, както е посочено в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.
- (20) В съответствие със Съвместната политическа декларация от 28 септември 2011 г. на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи, държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят счита, че предоставянето на тези документи е обосновано.

- (21) Поради това Директива 2013/36/ЕС следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1
Изменения на Директива 2013/36/ЕС

Директива 2013/36/ЕС се изменя, както следва:

- (1) Член 2 се изменя, както следва:

а) параграф 5 се изменя, както следва:

- (1) точка 16 се заменя със следното:

„16) в Нидерландия: „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV“, „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij“, „NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering“, „Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV“ и kredietunies;“.

- (2) добавя се следната точка 24:

„24) в Хърватия: „kreditne unije“ и „Hrvatska banka za obnovu i razvitak“;“

б) добавят се следните параграфи 5а и 5б:

„5а. Настоящата директива не се прилага по отношение на дадена институция, когато в приет по силата на член 148 делегиран акт Комисията, въз основа на

информацията, с която разполага, установи, че институцията удовлетворява всяко едно от следните условия, без да се засяга прилагането на правилата за държавна помощ:

- а) тя е създадена по силата на публичното право от органи на централната власт, регионални и местни органи на управление на държавата членка.
- б) регулиращите я закони и разпоредби потвърждават, че дейността ѝ е ограничена до постигане на напредък по определени цели на финансовата, социалната или икономическата политика в съответствие с регулиращите я закони и разпоредби на неконкурентна и нестопанска основа. В тази връзка политическите цели могат да включват предоставянето на финансиране за целите на популяризирането или развитието на конкретни икономически дейности или географски райони на съответната държава членка;
- в) тя подлежи на подходящи и ефективни пруденциални изисквания, в това число минимални капиталови изисквания, и на подходяща надзорна уредба, чието въздействие е подобно на това на уредбата, установена от правото на Съюза;
- г) централното правителство, регионалното правителство или местен орган на властта — според случая, има задължение да защитава нейната жизнеспособност или пряко или косвено да гарантира най-малко 90 % от нейните капиталови изисквания, изисквания за финансиране или експозиции;
- д) на нея ѝ е забранено да приема гарантираните депозити по член 2, параграф 1, точка 5 от Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета¹²;
- е) дейността ѝ е ограничена до държавата членка, в която се намира главното ѝ управление;
- ж) общата стойност на нейните активи е под 30 милиарда евро;
- з) отношението на общия размер на нейните активи към БВП на съответната държава членка е по-малко от 20 %.
- и) тя не е от съществено значение за вътрешната икономика на съответната държава членка.

Комисията редовно проверява дали дадена институция, която е предмет на приет по силата на член 148 делегиран акт, продължава да изпълнява условията, посочени в първа алинея.

¹²

Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 149)

5б. Настоящата директива не се прилага по отношение на категории институции в дадена държава членка, когато в приет по силата на член 148 делегиран акт Комисията, въз основа на информацията, с която разполага, установи, че институциите, които попадат в тази категория, се считат за кооперативни банки съгласно националното законодателство на държавата членка и удовлетворяват всяко едно от следните условия:

- а) те са финансови институции от кооперативно естество;
- б) членството им е ограничено до членове, споделящи някои предварително определени общи лични характеристики или интереси;
- в) те имат право да предоставят кредитни и финансови услуги само на членовете си;
- г) те имат право да приемат депозити или възстановими средства само от членовете си и тези депозити са гарантирани депозити по смисъла на член 2, параграф 1, точка 5 от Директива 2014/49/ЕС;
- д) те имат право да извършват само дейностите, изброени в точки 1—6 и 15 от приложение I към настоящата директива;
- е) те подлежат на подходящи ефективни пруденциални изисквания, в това число минимални капиталови изисквания, и на надзорна уредба, чието въздействие е подобно на това на уредбата, установена от правото на Съюза;
- ж) общата стойност на активите на тази категория институции не надвишава 3 % от БВП на съответната държава членка, а общата стойност на активите на отделните институции не надвишава 100 милиона евро;
- з) дейността им е ограничена до държавата членка, в която се намира главното им управление.

Комисията редовно проверява дали дадена категория институции, която е предмет на приет по силата на член 148 делегиран акт, продължава да изпълнява условията, посочени в първа алинея.“.

б) параграф 6 се заменя със следното:

„6. Субектите, посочени в параграф 5, точка 1 и точки 3—24, и в делегираните актове, приети в съответствие с параграфи 5а и 5б от настоящия член, се смятат за финансови институции за целите на член 34, и дял VII, глава 3.“.

в) добавя се следният параграф 7:

„До [5 години след влизане в сила] Комисията прави преглед на списъка, посочен в член 2, параграф 5, като преценява дали са все още валидни причините, довели до включването на субекти в него, и проучва приложимите спрямо субектите в списъка национална правна уредба и надзор, както и вида и

качеството на предоставените от субектите в списъка гаранции за депозитите, а за субектите от вида, определен в член 2, параграфи 5а и 5б — като вземе предвид и посочените в същите параграфи критерии.“.

(2) Член 3 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавят следните точки:

„60) „орган за реструктуриране“ означава органът за реструктуриране по смисъла на член 2, параграф 1, точка 18 от Директива 2014/59/ЕС;

61) „глобално системно значима институция“ (Г-СЗИ) означава Г-СЗИ по смисъла на член 4, параграф 1, точка 132 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

62) „глобално системно значима институция извън ЕС“ (Г-СЗИ извън ЕС) означава Г-СЗИ извън ЕС по смисъла на член 4, параграф 1, точка 133 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

63) „група“ означава групата по смисъла на член 4, параграф 1, точка 137 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

64) „група на трета държава“ означава групата, чието предприятие майка е установено в трета държава.

б) добавя се следният параграф 3:

„3. За целите на консолидираното прилагане на изискванията на настоящата директива и на Регламент (ЕС) № 575/2013 г. и за целите на упражняване на консолидиран надзор в съответствие с настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013, термините „институция“, „институция майка в държава членка“, „институция майка в ЕС“ и „предприятие майка“ се прилагат и за финансовите холдинги и смесените финансови холдинги, които подлежат на изискванията, предвидени в настоящата директива и в Регламент № 575/2013, на консолидирана основа и са лицензирани в съответствие с член 21а.“.

(3) В член 4 параграф 8 се заменя със следното:

„8. Държавите членки гарантират, че когато органи, различни от компетентните органи, разполагат с правомощия за реструктуриране, тези други органи осъществяват тясно сътрудничество и се консултират с компетентните органи при изготвянето на планове за реструктуриране и във всички други случаи, когато това се изисква в настоящата директива, в Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета¹³ или в Регламент (ЕС) № 575/2013.“.

¹³

Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

(4) Член 8, параграф 2 се изменя, както следва:

а) буква а) се заменя със следното:

„а) информацията, която да бъде предоставена на компетентните органи в заявлението за издаване на лиценз за кредитна институция, включително плана за дейността, предвиден в член 10, и необходимата информация с оглед на изискванията за лицензиране, определени от държавите членки и съобщени на ЕБО в съответствие с параграф 1“;

б) буква б) се заменя със следното:

„б) изискванията спрямо акционерите и членовете с квалифицирано дялово участие или, при липса на дялово участие, 20-те най-големи акционери или членове, съгласно член 14; и“.

(5) В член 9 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Параграф 1 не се прилага за приемане на депозити или на други средства, възстановими от всяко от следните:

а) дадена държава членка;

б) регионални или местни органи на властта на държава членка;

в) международни публични институции, чиито членове са една или повече държави членки;

г) лица или предприятия, предприемането и осъществяването на дейността на които са изрично обхванати от правото на Съюза, различни от настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013;

д) субекти, посочени в член 2, параграф 5, чиято дейност се урежда от националното законодателство.“.

(6) Член 10 се заменя със следното:

„Член 10

План за дейността и организационна структура

Държавите членки изискват заявленията за издаване на лиценз да бъдат придружени от план за дейността, в който да се посочват предвижданите дейности и организационната структура на кредитната институция, в това число посочване на предприятията майки, финансовите холдинги и смесените финансови холдинги в рамките на групата.“.

(7) В член 14 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Компетентните органи отказват издаването на лиценз за започване на дейност като кредитна институция, ако, след като вземат предвид необходимостта от осигуряване на стабилно и разумно управление на кредитната институция, не са убедени, че акционерите или членовете са

подходящи предвид критериите, предвидени в член 23, параграф 1. Прилагат се разпоредбите на член 23, параграфи 2 и 3 и член 24.“.

- (8) В член 18 буква г) се заменя със следното:

„г) вече не отговаря на пруденциалните изисквания, предвидени в трета, четвърта или шеста част, с изключение на изискванията, предвидени в член 92а и член 92б от Регламент (ЕС) № 575/2013, или наложени по член 104, параграф 1, буква а) или член 105 от настоящата директива, или вече не може да се разчита, че тя ще продължи да изпълнява задълженията си към кредиторите, и по-специално не осигурява достатъчна степен на сигурност за активите, поверени ѝ от вложителите.“.

- (9) добавят се следните членове 21а и 21б:

„Член 21а

Лицензиране на финансови холдинги и смесени финансови холдинги

1. Държавите членки изискват от финансовите холдинги и смесените финансовите холдинги лиценз, получен от консолидиращия надзорник, определен в съответствие с член 111.

Когато консолидиращият надзорник е различен от компетентния орган в държавата членка, в която е учреден финансовият холдинг или смесеният финансов холдинг, консолидиращият надзорник се консултира с компетентния орган.

2. Заявлението за издаване на посочения в параграф 1 лиценз съдържа информация относно следното:

- а) организационната структура на групата, част от която е финансовият холдинг или смесеният финансов холдинг, като ясно се посочват дъщерните дружества, а когато е приложимо — предприятията майки;
- б) спазването на изискванията за ефективна посока на дейността и място на главното управление, посочени в член 13;
- в) спазването на изискванията по член 14 за акционерите и членовете.

3. Консолидиращият надзорник може да предостави лиценз само когато е убеден, че са изпълнени всички изброени по-долу условия:

- а) финансовият холдинг или смесеният финансов холдинг, който подлежи на изискванията, предвидени в настоящата директива и в Регламент (ЕС) № 575/2013, е в състояние да гарантира спазването на тези изисквания;
- б) финансовият холдинг или смесеният финансов холдинг не пречи на ефективния надзор над дъщерните институции или институциите майки.

4. Консолидиращите надзорници изискват от финансовите холдинги и смесените финансови холдинги да им предоставят информацията, необходима за

наблюдение на организационната структура на групата и спазването на изискванията за издаване на лиценз, посочени в настоящия член.

5. Консолидиращите надзорници могат да отнемат издадения на финансов холдинг или на смесен финансов холдинг лиценз само когато този финансов холдинг или смесен финансов холдинг:
- а) не използва лиценза в рамките на 12 месеца, изрично се отказва от него или е продал всички свои дъщерни дружества, които са институции;
 - б) е получил лиценза посредством представяне на невярна информация или чрез друго нарушение;
 - в) вече не отговаря на условията, съгласно които е бил издаден лицензът;
 - г) е предмет на консолидираните изисквания, предвидени в настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013, и вече не отговаря на пруденциалните изисквания, предвидени в трета, четвърта или шеста част от Регламент (ЕС) № 575/2013, или наложени по член 104, параграф 1, буква а) или член 105 от настоящата директива, или вече не може да се разчита, че той ще продължи да изпълнява задълженията си към кредиторите;
 - д) попада в един от останалите случаи, при които националното законодателство предвижда отнемане на лиценз; или
 - е) извърши едно от нарушенията, посочени в член 67, параграф 1.

Член 21б

Междинно предприятие майка в ЕС

1. Държавите членки изискват две или повече институции в Съюза, които са част от една и съща група на трета държава, да имат междинно предприятие майка от ЕС, което е установено в Съюза.
2. Държавите членки изискват от междинното предприятие майка от ЕС да получи, в съответствие с член 8, лиценз за институция или — в съответствие с член 21а — за финансов холдинг или смесен финансов холдинг.
3. Параграфи 1 и 2 не се прилагат, ако общата стойност на активите в Съюза, притежавани от групата на трета държава, е под 30 милиарда евро, освен ако групата на трета държава е Г-СЗИ извън ЕС.
4. За целите на настоящия член общата стойност на активите в Съюза, притежавани от групата на трета държава, следва да включва следното:
 - а) общите активи на всяка институция в Съюза от групата на трета държава, както са посочени в консолидирания ѝ баланс; и
 - б) общите активи на всеки клон на групата на трета държава, лицензиран в Европейския съюз.

5. Компетентните органи уведомяват ЕБО за всеки предоставен лиценз в съответствие с параграф 2.
6. ЕБО публикува на уебсайта си списък на всички междинни предприятия майки в ЕС, които са получили лиценз в Съюза.

Компетентните органи проверяват, че за всички институции, които са част от една и съща група на трета държава, има едно междинно предприятие майка в ЕС.“.

- (10) В член 23, параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) репутацията, знанията, уменията и опита, както са посочени в член 91, параграф 1, на член на управителния орган, който ще ръководи дейността на кредитната институция в резултат на предложеното придобиване;“.

- (11) В член 47 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Компетентните органи уведомяват ЕБО за следното:

- а) всички лицензи за клонове, издадени на кредитни институции с главно управление в трета държава;
- б) общата сума на активите и пасивите, съгласно периодичните отчети, на лицензираните клонове на кредитни институции с главно управление в трета държава.

ЕБО публикува на уебсайта си списък на всички клонове на трети държави, лицензирани да извършват дейност в държавите членки, като посочва държавата членка и общата сума на активите на всеки клон.“.

- (12) В член 75 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Компетентните органи събират информацията, оповестена в съответствие с критериите за оповестяване по член 450, параграф 1, букви ж), з), и) и к) от Регламент (ЕС) № 575/2013, и я използват за сравняване на тенденциите и практиките в областта на възнагражденията. Компетентните органи предоставят тази информация на ЕБО.“

- (13) Член 84 се заменя със следното:

„Член 84

Лихвен риск, произтичащ от дейности извън търговския портфейл

1. Компетентните органи проверяват, че институциите са въвели вътрешни системи или използват стандартизирана методика за установяване, оценка и управление на рисковете, произтичащи от потенциални промени в лихвените проценти, които засягат както икономическата стойност на собствения капитал, така и нетния лихвен доход от дейности извън търговския портфейл на институцията.

2. Компетентните органи проверяват, че институциите са въвели системи за оценка и наблюдение на рисковете, произтичащи от потенциални промени в кредитните спредове, които засягат както икономическата стойност на собствения капитал, така и нетния лихвен доход от дейности извън търговския портфейл на институцията.
3. Компетентните органи могат да изискат от институциите да използват посочената в параграф 1 стандартизирана методика, когато вътрешните системи, прилагани от институциите с цел оценка на посочените в параграф 1 рискове, не са задоволителни.
4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за уточняване, за целите на настоящия член, на стандартизираната методика, която институциите могат да използват за оценка на рисковете, посочени, в параграф 1.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до [една година след влизането в сила].

В съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 Комисията се оправомощава да приеме регулаторните технически стандарти по първа алинея.

5. ЕБО издава насоки, с които определя:
 - а) критериите за оценка на рисковете по параграф 1 от вътрешните системи на институциите;
 - б) критериите за установяване, управление и ограничаване на рисковете по параграф 1 от страна на институциите;
 - в) критериите за оценка и наблюдение на рисковете по параграф 2 от страна на институциите;
 - г) критериите за определяне кои от вътрешните системи, прилагани от институциите за целите на параграф 1, не са задоволителни, както е посочено в параграф 3;

ЕБО издава тези насоки до [една година след влизането в сила].“

- (14) В член 85 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Компетентните органи проверяват, че институциите са въвели политики и процедури за оценка и управление на експозициите към операционен риск — в т.ч. на риска във връзка с използвания модел и на рисковете, произтичащи от възлагането на дейности на външен изпълнител, както и за покриване на рядко възникващи събития с голямо въздействие. Институциите определят какво е операционен риск за целите на тези политики и процедури.“.

- (15) Член 92 се изменя, както следва:

- а) параграф 1 се заличава.
- б) в параграф 2 уводното изречение се заменя със следното:

„Компетентните органи проверяват, че при разработване и прилагане на политиката за общите възнаграждения, в т.ч. заплатите и пенсионните права по преценка на работодателя, за категориите персонал, включващи висшето ръководство, поемащите риск служители, служителите с контролни функции, както и всеки служител, чието общо възнаграждение по размер е в същата категория възнаграждения като тези на висшето ръководство и поемащите риск служители, чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху рисковия им профил, институциите съблюдават следните принципи по начин, подходящ за техния размер и вътрешна организация и за естеството, мащаба и сложността на тяхната дейност.“.

(16) Член 94 се изменя, както следва:

а) в параграф 1, буква л) подточка i) се заменя със следното:

„i) акции или равностойни права на собственост, в зависимост от правно-организационната форма на съответната институция; или свързани с акции инструменти или равностойни непарични инструменти, в зависимост от правно-организационната форма на съответната институция;“.

б) добавят се следните параграфи:

„3. Чрез дерогация от параграф 1 принципите, предвидени в букви л), м) и във втора алинея на буква о), не се прилагат за:

а) институциите, чиито активи през четиригодишния период непосредствено преди текущата финансова година не надхвърлят като средна стойност 5 милиарда евро;

б) служител, чието годишно променливо възнаграждение не надвишава 50 000 евро и не представлява повече от една четвърт от общото му годишно възнаграждение.

Чрез дерогация от буква а) даден компетентен орган може да реши, че институция, чиито активи са на обща стойност под прага, посочен в буква а), не е обхваната от дерогацията поради естеството и обхвата на дейността си, вътрешната организация или, ако е приложимо, характеристиките на групата, към която принадлежи.

Чрез дерогация от буква б) даден компетентен орган може да реши, че служители, чието годишно променливо възнаграждение е под прага и дяла, посочени в буква б), не са обхванати от дерогацията поради националните пазарни особености във връзка с практиките за възнагражденията или поради естеството на отговорностите и длъжностната характеристика на тези служители.

4. До [четири години след влизането в сила на настоящата директива] Комисията, в тясно сътрудничество с ЕБО, извършва преглед и докладва относно прилагането на параграф 3 и предоставя съответния доклад на Европейския парламент и на Съвета заедно със законодателно предложение, ако е уместно.

5. ЕБО приема насоки за улесняване на изпълнението на параграф 3 и за осигуряване на последователното му прилагане.“

(17) В член 97, параграф 1 буква б) се заличава.

(18) Член 98 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква й) се заличава;

б) параграф 5 се заменя със следното:

„5. В прегледа и оценката, извършвани от компетентните органи, се включва експозицията на институциите към лихвения риск, произтичащ от дейности извън търговския портфейл. Изискват се надзорни мерки поне за институциите, чиято икономическа стойност на собствения капитал, посочена в член 84, параграф 1, спада с повече от 15 % от капитала им от първи ред в резултат на внезапна и неочаквана промяна на лихвените проценти, както е предвидено в шестте шокови сценария за надзорни цели за лихвените проценти.“.

в) добавя се следният параграф 5а:

„5а. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне, за целите на параграф 5, на:

а) шестте шокови сценария за надзорни цели, приложими спрямо лихвените проценти за всяка валута;

б) общите допускания за моделиране и параметри, които институциите отразяват в своето изчисление на икономическата стойност на собствения капитал съгласно параграф 5;

в) дали се изискват и надзорни мерки в случай на спад в нетния лихвен доход на институциите, посочен в член 84, параграф 1, в резултат на потенциални промени в лихвените проценти.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до [една година след влизането в сила].

В съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 Комисията се оправомощава да приеме регулаторните технически стандарти по първа алинея.“.

(19) В член 99, параграф 2 буква а) се заличава.

(20) Член 103 се заличава.

(21) Член 104 се изменя, както следва:

(а) параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. За целите на член 97, член 98, параграф 4, член 101, параграф 4, член 102 и прилагането на Регламент (ЕС) № 575/2013 компетентните органи разполагат най-малко със следните правомощия:

- а) да изискват от институциите да притежават допълнителни собствени средства над изискванията, установени в Регламент (ЕС) № 575/2013, при условията, предвидени в член 104а;
- б) да изискват усъвършенстване на правилата, процесите, механизмите и стратегиите, прилагани в съответствие с членове 73 и 74;
- в) да изискват от институциите да представят план за връщане към спазването на надзорните изисквания съгласно настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013 и да определят срок за изпълнението му, включително усъвършенстване на плана по отношение на обхвата и срока;
- г) да изискват от институциите да следват специална политика за провизиране или третиране на активите по отношение на капиталовите изисквания;
- д) да ограничават дейността, операциите или мрежата на институциите или да изискват освобождаване от дейности, които създават прекомерен риск за стабилността на институцията;
- е) да изискват редуциране на риска, присъщ на дейността, продуктите и системите на институциите, в т.ч. на риска при възложени на външен изпълнител дейности;
- ж) да изискват от институциите да ограничат променливите възнаграждения като процент от нетните доходи, когато това е несъвместимо с поддържането на стабилна капиталова база;
- з) да изискват от институциите да използват нетната си печалба за увеличаване на собствените средства;
- и) да налагат ограничение или забрана върху разпределянето на печалбата или плащането на лихва от дадена институция на акционерите, членовете или държателите на инструменти на допълнителния капитал от първи ред, когато тази забрана не представлява случай на неизпълнение от страна на институцията;
- й) да налагат изисквания за допълнително или по-често предоставяне на информация, в т.ч. относно капиталовата адекватност и ликвидността;
- к) да налагат специални изисквания за ликвидност, включително ограничения върху падежните несъответствия между активите и пасивите;
- л) да изискват оповестяване на допълнителна информация само за конкретни случаи.

2. За целите на параграф 1, буква й), компетентните органи могат да налагат на институциите изисквания за допълнително или по-често предоставяне на

информация само когато тя не се дублира и е изпълнено някое от следните условия:

- а) някое от условията по член 102, параграф 1, букви а) и б);
- б) компетентният орган счита, че налагането на тези изисквания е необходимо за събирането на сведения по член 102, параграф 1, буква б);
- в) допълнителната информация е необходима за срока на приложимия за институцията план за извършване на надзорни проверки съгласно член 99.

Изискваната от институциите информация се счита, че се дублира, както е посочено в първа алинея, когато същата или по същество същата информация вече е на разположение на компетентния орган, може да бъде изготвена от компетентния орган или получена чрез други средства, различни от изискването към институцията да я докладва. Ако информацията е на разположение на компетентния орган във формат или със степен на изчерпателност, различни от тези на допълнителната информация, която трябва да бъде докладвана, компетентният орган не изисква тази допълнителна информация, когато различният формат или степен на изчерпателност не възпрепятства изготвянето на подобна по същество информация от негова страна.“;

(b) параграф 3 се заличава.

(22) добавят се следните членове 104а, 104б и 104в:

„Член 104а

Допълнително капиталово изискване

1. Компетентните органи налагат допълнителното капиталово изискване по член 104, параграф 1, буква а) само когато установят въз основа на прегледите, извършени съгласно членове 97 и 101, че дадена институция се намира в някое от следните положения:
 - а) институцията е изложена на рискове или на техни елементи, които са покрити в недостатъчна степен или не са покрити от капиталовите изисквания на трета, четвърта, пета и седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013, както е посочено в параграф 2;
 - б) институцията не удовлетворява изискванията, предвидени в членове 73 и 74 от настоящата директива или в член 393 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и е малко вероятно прилагането единствено на други административни мерки в подходящ срок достатъчно да подобри правилата, процесите, механизмите и стратегиите;
 - в) счита се, че корекциите, посочени в член 98, параграф 4, не позволяват в достатъчна степен на институцията да продаде или хеджира позициите си

в кратък срок, без да понесе съществени загуби при обичайни пазарни условия;

- г) оценката, извършена в съответствие с член 101, параграф 4, разкрива, че неспазването на изискванията за прилагане на разрешения подход има вероятност да доведе до неадекватни капиталови изисквания;
- д) институцията нееднократно не успява да установи или поддържа адекватно ниво на допълнителни собствени средства, както е предвидено в член 104б, параграф 1.

Компетентните органи не налагат допълнителното капиталово изискване по член 104, параграф 1, буква а) за покриване на макропруденциални или системни рискове.

2. За целите на параграф 1, буква а) се счита, че рисковете или техни елементи са покрити в недостатъчна степен или не са покрити от капиталовите изисквания на трета, четвърта, пета и седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013, когато размерът, видовете и разпределението на капитала, които компетентният орган счита за адекватни след надзорния преглед на извършената от институциите в съответствие с член 73, параграф 1 оценка са по-големи от капиталовите изисквания за институцията, установени в трета, четвърта, пета и седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013.

За целите на първа алинея считаният за адекватен капитал покрива всички съществени рискове или техни елементи, които не са обхванати от специфично капиталово изискване. Тук могат да се включват рисковете или техни елементи, които са изрично изключени от капиталовите изисквания на трета, четвърта, пета и седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Лихвеният риск, произтичащ от позиции извън търговския портфейл, се счита за съществен само когато икономическата стойност на собствения капитал спада с повече от 15 % от капитала от първи ред на институцията в резултат на някой от посочените в член 98, параграф 5 шест шокови сценария за надзорни цели, които се прилагат спрямо лихвените проценти или във всеки друг определен от ЕБО случай съгласно член 98, параграф 5, буква в).

Рисковете, посочени в параграф 1, буква а), не включват рискове, за които настоящата директива или Регламент (ЕС) № 575/2013 предвиждат преходно третиране, или рискове, които са предмет на преходни разпоредби.

3. Компетентните органи определят нивото на допълнителните собствени средства, изисквани по силата на член 104, параграф 1, буква а), като разликата между капитала, считан за адекватен съгласно параграф 2, и капиталовите изисквания на трета, четвърта, пета и седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013.
4. Институцията удовлетворява допълнителното капиталово изискване по член 104, параграф 1, буква а) с капиталови инструменти при следните условия:

- а) най-малко три четвърти от допълнителното капиталово изискване се удовлетворяват чрез капитал от първи ред;
- б) най-малко три четвърти от капитала от първи ред са съставени от базов собствен капитал от първи ред.

Собствените средства, използвани за удовлетворяване на допълнителното капиталово изискване по член 104, параграф 1, буква а), не се използват за удовлетворяване на капиталовите изисквания по член 92, параграф 1, букви а), б) и в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, нито на комбинираното изискване за буфер по член 128, параграф 6 от настоящата директива.

Чрез дерогация от втора алинея собствените средства, използвани за удовлетворяване на допълнителното капиталово изискване по член 104, параграф 1, буква а), наложено от компетентните органи с оглед на рисковете или техни елементи, които не са обхванати в достатъчна степен от член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013, могат да се използват за удовлетворяване на комбинираното изискване за буфер по член 128, параграф 6 от настоящата директива.

- 5. Компетентният орган представя на всяка институция надлежна писмена обосновка за решението да наложи по силата на член 104, параграф 1, буква а) допълнително капиталово изискване, като най-малко опише изчерпателно цялостната оценка на елементите, посочени в параграфи 1—4. Това включва, в предвидения в параграф 1, буква г) случай, конкретно посочване на причините, поради които налагането на капиталови насоки вече не се счита за достатъчно.
- 6. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на начина на измерване на посочените в параграф 2 рискове и техни елементи.

ЕБО гарантира, че проектите за регулаторни технически стандарти са пропорционални с оглед на:

- а) свързаната с прилагането тежест за институциите и компетентните органи; и
- б) възможността като цяло по-високото ниво на капиталовите изисквания, приложимо, когато институциите не използват вътрешни модели, да обоснове налагането на по-ниски капиталови изисквания при оценката на рисковете и елементите на рисковете в съответствие с параграф 2.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до [една година след влизането в сила].

В съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 Комисията се оправомощава да приеме регулаторните технически стандарти по параграф 6.

Член 104б
Насоки за допълнителни собствени средства

1. Съгласно посочените в член 73 стратегии и процеси и след консултация с компетентния орган институциите определят подходящо ниво на собствени средства, което надвишава в достатъчна степен изискванията на трета, четвърта, пета и седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013 и на настоящата директива, в т.ч. допълнителните капиталови изисквания, наложени от компетентните органи в съответствие с член 104, параграф 1, буква а), за да се осигури, че:
 - а) цикличните икономически колебания не водят до нарушаване на тези изисквания; и
 - б) собствените средства на институцията могат да покрият потенциалните загуби, определени в резултат на посочения в член 100 надзорен стрес тест, без да се нарушават капиталовите изисквания на трета, четвърта, пета и седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013 и допълнителните капиталови изисквания, наложени от компетентните органи в съответствие с член 104, параграф 1, буква а).
2. Компетентните органи редовно проверяват нивото на собствени средства, определено от всяка институция в съответствие с параграф 1, като вземат предвид резултатите от прегледите и оценките, извършени в съответствие с членове 97 и 101, в т.ч. резултатите от стрес тестовете, посочени в член 100.
3. Компетентните органи съобщават на институциите резултатите от прегледа, предвиден в параграф 2. Където е уместно, компетентните органи могат да съобщят на институциите очаквания за корекции на нивото на собствени средства, определено в съответствие с параграф 1.
4. Компетентните органи не съобщават на институциите очаквания за корекции в нивото на собствените средства съгласно параграф 3 в случаите, в които по силата на член 104а е наложено допълнително капиталово изискване.
5. Институциите, които не удовлетворяват очакванията, предвидени в параграф 3, не подлежат на ограниченията, посочени в член 141.

Член 104в
Сътрудничество с органите за реструктуриране

1. Компетентните органи се консултират с органите за реструктуриране, преди да наложат допълнителното капиталово изискване по член 104, параграф 1, буква а) и преди в съответствие с член 104б да съобщят на институциите очаквания за корекции в нивото на собствените средства. За тези цели компетентните органи предоставят на органите за реструктуриране цялата налична информация.
2. Компетентните органи информират съответните органи за реструктуриране за наложеното на дадена институция допълнително капиталово изискване по силата на член 104, параграф 1, буква а), както и за всички очаквания за

корекции в нивото на собствените средства, съобщени на институциите в съответствие с член 104б.“.

- (23) В член 105 буква г) се заличава.
- (24) В член 108 параграф 3 се заличава.
- (25) В член 109 параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. Компетентните органи изискват от предприятията майки и дъщерните предприятия, обхванати от настоящата директива, да изпълняват задълженията, предвидени в раздел II от настоящата глава, на консолидирана или подконсолидирана основа, да осигуряват последователност и висока степен на интеграция на правилата, процесите и механизмите, изисквани съгласно раздел II от настоящата глава, и да осигуряват всички данни и информация от значение за целите на надзора. По-конкретно те проверяват, че предприятията майки и дъщерните предприятия, които са обхванати от настоящата директива, въвеждат тези правила, процеси и механизми и при дъщерните си предприятия, които не са обхванати от настоящата директива. Освен това тези правила, процеси и механизми са последователни и добре интегрирани, а въпросните дъщерни предприятия също са в състояние да предоставят всички данни и информация от значение за целите на надзора.

3. Произтичащите от раздел II от настоящата глава задължения за дъщерните предприятия, които сами по себе си не са обхванати от настоящата директива, не се прилагат, ако институцията майка от ЕС или институциите, контролирани от финансов холдинг майка от ЕС или смесен финансов холдинг майка от ЕС, могат да докажат пред компетентните органи, че прилагането на раздел II е незаконосъобразно съгласно законодателството на съответната трета държава, в която е установено дъщерното предприятие.“

- (26) Член 113 се заменя със следното:

„Член 113

Съвместни решения относно пруденциалните изисквания, отнасящи се до конкретна институция

- 1. Консолидиращият надзорник и компетентните органи, на които е възложен надзорът, в държава членка на ЕС, на дъщерни предприятия на институция майка от ЕС, финансов холдинг майка от ЕС или смесен финансов холдинг майка от ЕС, полагат всички възможни усилия да постигнат съвместно решение:
 - а) относно прилагането на членове 73 и 97 за определяне на адекватността на консолидираното ниво на собствени средства на групата институции по отношение на финансовото състояние и рисковия профил на тази група, както и на изискуемото ниво на собствени средства с оглед на прилагането на член 104, параграф 1, буква а) към всеки субект от групата институции и на консолидирана основа;

- б) относно мерките за третиране на всички важни въпроси и съществени констатации, свързани с надзора върху ликвидността, както и с адекватността на организацията и третирането на рисковете съгласно изискванията на член 86 и във връзка с необходимостта от специфични за конкретната институция изисквания за ликвидност в съответствие с член 105 от настоящата директива;
- в) относно всички очаквания за корекции в консолидираното ниво на собствени средства в съответствие с член 104б, параграф 3.

2. Съвместните решения, посочени в параграф 1, се постигат:

- а) за целите на параграф 1, буква а) — в срок от четири месеца след като консолидиращият надзорник представи на останалите заинтересовани компетентни органи доклад, съдържащ оценка на риска на групата институции, в съответствие с член 104а;
- б) за целите на параграф 1, буква б) — в срок от четири месеца след като консолидиращият надзорник представи доклад, съдържащ оценка на профила на ликвидния риск на групата институции, в съответствие с членове 86 и 105;
- в) за целите на параграф 1, буква в) — в срок от четири месеца след като консолидиращият надзорник представи доклад, съдържащ оценка на риска на групата институции, в съответствие с член 104б.

В съвместните решения се отчита надлежно и оценката на риска на дъщерните предприятия, извършена от съответните компетентни органи в съответствие с членове 73, 97, 104а и 104б.

Съвместните решения, посочени в параграф 1, букви а) и б), се оформят в документ, съдържащ пълните мотиви, който консолидиращият надзорник предава на институцията майка от ЕС. В случай на разногласие, по искане на някой от останалите заинтересовани компетентни органи консолидиращият надзорник се консултира с ЕБО. Консолидиращият надзорник може да се допита до ЕБО и по собствена инициатива.

3. Ако компетентните органи не достигнат до съвместно решение в рамките на сроковете, посочени в параграф 2, решението относно прилагането на членове 73, 86 и 97, член 104, параграф 1, буква а), член 104б и член 105 се взема на консолидирана основа от консолидиращия надзорник след надлежно отчитане на оценката на риска на дъщерните предприятия, извършена от съответните компетентни органи. Ако в края на срока по параграф 2 някой от заинтересованите компетентни органи е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, консолидиращият надзорник отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, и взема своето решение в съответствие с решението на ЕБО. Сроковете по параграф 2 се считат за периоди за съгласуване по смисъла на Регламент (ЕС) № 1093/2010. ЕБО взема своето решение в срок от 1 месец. Въпросът не може да бъде отнесен до ЕБО след края на четиримесечния срок или след вземането на съвместно решение.

Решението относно прилагането на членове 73, 86 и 97, член 104, параграф 1, буква а), член 104б и член 105 се взема от съответните компетентни органи, отговарящи за надзора на дъщерните предприятия на институция майка от ЕС, финансов холдинг майка от ЕС или смесен финансов холдинг майка от ЕС, на индивидуална или подконсолидирана основа, след надлежно отчитане на становищата и резервите, изразени от консолидиращия надзорник. Ако към края на който е да е срок, посочен в параграф 2, някой от заинтересованите компетентни органи е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, компетентните органи отлагат вземането на решение и изчакват решението, което ЕБО взема в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, и взимат своето решение в съответствие с решението на ЕБО. Сроковете по параграф 2 се считат за срокове за помиряване по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема своето решение в срок от 1 месец. Въпросът не може да бъде отнесен до ЕБО след края на четиримесечния срок или след като е постигнато съвместно решение.

Решенията се оформят в документ, съдържащ всички мотиви, и взимат предвид оценката на риска, становищата и резервите на други компетентни органи, изразени в посочените в параграф 2 срокове. Консолидиращият надзорник предоставя документа на всички заинтересовани компетентни органи и на институцията майка от ЕС.

Когато е проведена консултация с ЕБО, всички компетентни органи взимат предвид неговото експертно мнение и мотивират всяко значително отклонение от него.

4. Съвместните решения съгласно параграф 1 и решенията съгласно параграф 3, взети от компетентните органи при липса на съвместно решение, се признават за окончателни и се прилагат от компетентните органи в съответните държави членки.

Съвместните решения по параграф 1, както и всяко решение, взето при липса на съвместно решение в съответствие с параграф 3, се актуализират ежегодно или, при извънредни обстоятелства, ако компетентен орган, отговарящ за надзора върху дъщерни предприятия на институция майка от ЕС, финансов холдинг майка от ЕС или смесен финансов холдинг майка от ЕС, отправи писмено и надлежно обосновано искане към консолидиращия надзорник за актуализиране на решението относно прилагането на член 104, параграф 1, буква а), член 104б и член 105. В последния случай актуализирането може да бъде разгледано на двустранна основа от консолидиращия надзорник и от отправилния искането компетентен орган.

5. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел осигуряването на еднакви условия за провеждането на посочения в настоящия член процес на взимане на съвместни решения във връзка с прилагането на членове 73, 86 и 97, член 104, параграф 1, буква а), член 104б и член 105, така че да бъде улеснено взимането на съвместни решения.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 1 юли 2014 г.

В съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение.“.

- (27) В първата алинея на член 116 се добавя следното изречение:

„Колегии от надзорни органи се създават също и в случаите, в които всички дъщерни предприятия на кредитна институция майка от ЕС, на финансов холдинг майка от ЕС или на смесен финансов холдинг майка от ЕС се намират в трета държава.“

- (28) В член 119 параграф 1 се заменя със следното:

„1. При спазване на член 21а, държавите членки приемат всички необходими мерки за включване на финансовите холдинги и смесените финансови холдинги в консолидиращия надзор.“

- (29) В член 120 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Когато по силата на настоящата директива и на Директива 2009/138/ЕО спрямо смесен финансов холдинг се прилагат равностойни разпоредби, по-специално по отношение на надзора, основан на преценения риск, консолидиращият надзорник може по споразумение с надзорния орган за групата в застрахователния сектор да прилага спрямо този смесен финансов холдинг само разпоредбите на директивата, отнасящи се до най-съществения финансов сектор, както е определен в член 3, параграф 2 от Директива 2002/87/ЕО.“.

- (30) В член 131 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки определят органа, който отговаря за идентифицирането, на консолидирана основа, на глобалните системно значими институции (Г-СЗИ) и на индивидуална, подконсолидирана или консолидирана основа — според случая, на другите системно значими институции (Д-СЗИ), които са лицензирани в тяхната юрисдикция. Посоченият орган е компетентният или определеният орган. Държавите членки могат да определят повече от един орган.

Г-СЗИ е една от следните:

- а) група, ръководена от институция майка от ЕС, финансов холдинг майка от ЕС или смесен финансов холдинг майка от ЕС; или
- б) институция, която не е дъщерно предприятие на институция майка от ЕС, финансов холдинг майка от ЕС или смесен финансов холдинг майка от ЕС.

Д-СЗИ могат да бъдат група, ръководена от институция майка от ЕС, финансов холдинг майка от ЕС или смесен финансов холдинг майка от ЕС, или институция.“.

- (31) В член 141 параграфи 1—6 се заменят със следното:

„1. Институция, която удовлетворява комбинираното изискване за буфер, не прави разпределения във връзка с базовия собствен капитал от първи ред в степен, която би намалила нейния базов собствен капитал от първи ред до ниво, при което комбинираното изискване за буфер вече не е изпълнено.

2. Институция, която не удовлетворява комбинираното изискване за буфер, изчислява максималната сума за разпределяне (МСР) в съответствие с параграф 4 и уведомява компетентния орган за тази МСР.

Когато се прилага първа алинея, институцията не предприема нито едно от следните действия, преди да е изчислила МСР:

- а) да прави разпределения във връзка с базовия собствен капитал от първи ред;
- б) да поема задължение за изплащане на променливи възнаграждения или пенсионни права по преценка на работодателя или да изплаща променливи възнаграждения, ако задължението за плащане е поето в период, когато институцията не е удовлетворявала комбинираните изисквания за буфер;
- в) да извършва плащания по инструменти на допълнителния собствен капитал от първи ред.

3. Когато дадена институция не удовлетворява или надхвърля комбинираното изискване за буфер, тя не извършва разпределения чрез действията по параграф 2, втора алинея, букви а), б) и в) в размер по-голям от МСР, изчислена в съответствие с параграф 4. Институцията не предприема действията по параграф 2, втора алинея, буква а) или б), преди да е извършила дължимите плащания по инструментите на допълнителния собствен капитал от първи ред.

4. Институциите изчисляват МСР, като умножат сумата, изчислена в съответствие с параграф 5, по коефициента, определен в съответствие с параграф 6. Всяко от действията по параграф 2, втора алинея, буква а), б) или в) намалява МСР.

5. Сумата, която се умножава в съответствие с параграф 4, се състои от:

- а) междинните печалби, невключени в базовия собствен капитал от първи ред съгласно член 26, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, генерирани след последното решение относно разпределянето на печалбата или след някое от действията по параграф 2, втора алинея, буква а), б) или в) от настоящия член;

плюс

- а) годишните печалби, невключени в базовия собствен капитал от първи ред съгласно член 26, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, генерирани след последното решение относно разпределянето на печалбата или след някое от действията по параграф 2, втора алинея, буква а), б) или в) от настоящия член;

минус

- б) сумите, които ще представляват дължим данък, ако елементите, посочени в букви а) и б) от настоящия параграф, не бъдат разпределени.

6. Коефициентът се определя по следния начин:

- а) когато поддържаният от институцията базов собствен капитал от първи ред, който не се използва за удовлетворяване на капиталовите изисквания съгласно член 92а и член 92, параграф 1, букви а), б) и в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, съгласно членове 45в и 45г от Директива 2014/59/ЕС и съгласно член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива, изразен като процент от общата рискова експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се намира в първи квартил (т.е. най-ниският) на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0;
- б) когато поддържаният от институцията базов собствен капитал от първи ред, който не се използва за удовлетворяване на капиталовите изисквания съгласно член 92а и член 92, параграф 1, букви а), б) и в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, съгласно членове 45в и 45г от Директива 2014/59/ЕС и съгласно член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива, изразен като процент от общата рискова експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се намира във втори квартил на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0,2;
- в) когато поддържаният от институцията базов собствен капитал от първи ред, който не се използва за удовлетворяване на капиталовите изисквания съгласно член 92а и член 92, параграф 1, букви а), б) и в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, съгласно членове 45в и 45г от Директива 2014/59/ЕС и съгласно член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива, изразен като процент от общата рискова експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се намира в трети квартил на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0,4;
- г) когато поддържаният от институцията базов собствен капитал от първи ред, който не се използва за удовлетворяване на капиталовите изисквания съгласно член 92а и член 92, параграф 1, букви а), б) и в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, съгласно членове 45в и 45г от Директива 2014/59/ЕС и съгласно член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива, изразен като процент от общата рискова експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се намира в четвърти квартил (т.е. най-високият) на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0,6.

Долните и горни граници на всеки квартил на комбинираното изискване за буфер се изчисляват по следния начин:

$$\text{Долна граница на квантил} = \frac{\text{комбинирано изискване за буфер}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Горна граница на квантил} = \frac{\text{комбинирано изискване за буфер}}{4} \times Q_n$$

„Q_n“ е означението на поредния номер на съответния квантил.“

(32) Добавя се следният член 141а:

„Член 141а

Неудовлетворяване на комбинираното изискване за буфер

1. Дадена институция не удовлетворява комбинираното изискване за буфер за целите на член 141, ако не притежава собствени средства и приемливи пасиви в необходимия размер и с необходимото качество, за да удовлетвори едновременно изискването по член 128, параграф 6 и всяко от следните изисквания в:
 - а) член 92, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и изискването в член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива;
 - б) член 92, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и изискването в член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива;
 - в) член 92, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и изискването в член 104, параграф 1, буква а) от настоящата директива;
 - г) член 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013 и в членове 45в и 45г от Директива 2014/59/ЕС.
2. Чрез дерогация от параграф 1 дадена институция не се счита, че не е удовлетворила комбинираното изискване за буфер за целите на член 141, ако са изпълнени всички изброени по-долу условия:
 - а) институцията удовлетворява комбинираното изискване за буфер по член 128, параграф 6 и всяко от изискванията, посочени в параграф 1, букви а), б) и в);
 - б) неудовлетворяването на изискванията по параграф 1, буква г) се дължи изключително на неспособността на институцията да заменя пасиви, които вече не отговарят на критериите за приемливост или падеж, определени в членове 72б и 72в от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - в) неудовлетворяването на изискванията по параграф 1, буква г) не трае повече от 6 месеца.“

(33) В член 145 се добавят следните букви й) и к):

„й) допълване на член 2, параграфи 5а и 5б чрез определяне, въз основа на наличната информация;

- i) дали институциите или категориите институции отговарят на условията, посочени в тези членове; или
- ii) дали институциите или категориите институции вече не отговарят на условията, посочени в тези членове;

к) изменения на списъка по член 2, параграф 5:

- i) чрез заличаване на институции или категории институции, когато съответната институция или категория институции вече не съществува;
- ii) чрез извършване на необходимите промени, когато наименованието на съответната институция или категория институции е променено.“.

(34) В член 146 буква а) се заличава.

(35) В член 161 се добавя следният параграф 10:

„10. До 31 декември 2023 г. Комисията прави преглед и докладва за изпълнението и прилагането на надзорните правомощия, посочени в член 104, параграф 1, букви й) и л), и представя доклад на Европейския парламент и на Съвета.“.

Член 2 *Транспониране*

1. Държавите членки приемат и публикуват законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за спазването на настоящата директива, най-късно до [една година от влизането в сила на настоящата директива]. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Държавите членки прилагат тези разпоредби, считано от [една година + 1 ден след влизането в сила на настоящата директива]. Въпреки това разпоредбите, необходими за осигуряване на съответствие с измененията, посочени в член 1, точки 13 и 18, съдържащи изменения на членове 84 и 98 от Директива 2013/36/ЕС, се прилагат, считано от [две години след влизането в сила на настоящата директива].

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3
Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4
Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател